

[Henry Christensen.]

bragt i anvendelse for at få en række af disse problemer løst.

Vi har somme tider set den diskussion fortsat, der førtes, da omsætningsafgiften blev gennemført, om omsætningsafgiftens placering. Enkelte regeringsmedlemmer har somme tider haft en mærkelig lyst til at ville fortsætte en diskussion om en sag, som er afgjort, i hvert fald for en lang periode fremover. Den bebrejdelse, der måske kan ligge i disse bemærkninger, gælder ikke den højtærede finansminister personlig, men jeg vil bare gerne have sagt, at jeg synes ikke, det tjener noget formål stadig fra visse sider at forsøge at rejse en diskussion, som i hvert fald ingen aktualitet har.

Jeg synes snarere, at man i fællesskab bør glæde sig over de erfaringer, man har gjort: at vi ved gennemførelse af omsætningsafgiften i engrosleddet dog opnåede, at kun 40.000 virksomheder blev egentlig registreringspligtige. Vi regnede med et betydelig større tal, også ved valg af engrosleddsbeskatningen, og især regnede vi med, at var beskatningen blevet lagt på anden vis, ville et antal virksomheder 3 gange så stort muligvis være blevet gjort registreringspligtigt. Det viser i hvert fald, at den fordel, vi dengang pegede på under diskussionen, har svaret til forventningerne.

Jeg skal på mit partis vegne slutte med at tilsige velvillig behandling af lovforslagene, som de foreligger, idet jeg går ud fra, at vi kan få lejlighed til at drøfte specielle enkeltheder, specielle tekniske problemer, nærmere i et udvalg.

Weikop: Med i hvert fald det ene af de to lovforslag, vi nu behandler, har den højtærede finansminister indfriet det løfte, der blev givet om, at man senere hen kunne få lejlighed til at drøfte loven om omsætningsafgift, drøfte de ting, der måtte være anledning til at drøfte, efter at loven havde været i kraft et stykke tid. Vi var vel vidende om, at der kunne opstå fejl i et så stort lovkompleks, som eventuelt måtte rettes, og derfor vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for, at lovforslagene har set dagens lys, således at vi kan få lejlighed til den drøftelse, som er ønskelig.

Hvad angår afgiftsfrigtagelse for visse blade eller tidsskrifter, er det utvivlsomt en god tanke at fritage flere blade og tidsskrifter for omsætningsafgift og dermed også for papirafgiften. Jeg kan i den forbindelse minde om det ærede medlem hr. Baagø's tidligere udtalelser — jeg tror, det var i en spørgetid — om, at han for sit vedkommende kunne ønske, at visse kirkeblade blev fritaget, og det ønskede han dengang, ikke alene fordi han fandt, det var rimeligt, at disse blade blev afgiftsfri, men også og særlig fordi han fandt, at der skete en forskelsbehandling, en forskelsbehandling, som han syntes man ikke kunne tolerere. Jeg tror, forholdet var det, at nogle organisationsblade fik afgiftsfrihed, medens de kirkelige blade ikke fik det. Hvorvidt man med den her foreslåede ændring kan undgå en sådan forskelsbehandling, nærer jeg nogen tvivl om; det bliver jo nævnet, der skal afgøre, hvilken periodisk presse der er så faglig, politisk, kulturel og med et så udpræget oplysende formål, at den kan fritages for afgift. Jeg synes, det må være meget svært, og jeg ved såmænd ikke, om dette nævn i det hele taget har mulighed for at trække en sådan grænse; for hvis grænsen ikke bliver ret snævert trukket, og hvis man ikke står imod pression, var det måske værd at overveje, om man ikke langt hellere i selve loven bør udvide rammerne, således at det i højere grad af selve loven kan ses, i hvilke tilfælde der kan blive tale om fritagelse, fremfor at det som nu i højere grad beror på et skøn fra et nævn og dermed afhænger af en indhentet tilladelse. Jeg synes, denne tanke er god, og det synes den højtærede finansminister jo også. Men også den højtærede finansminister er jo lidt bange for praktiseringen af afgrænsningerne, forstår jeg, og derfor er det, man kan spørge sig selv: betyder det noget i økonomisk og i principiel henseende at udvide rammerne i selve loven? Jeg vil f. eks. ikke bestride, at et forbrugerblad kan være fagligt oplysende, men er det kulturelt? Jeg vil bare nævne det for at vise, i hvilken retning mine tanker går.

Jeg er enig med de foregående ordførere i, at beretningen — det må man nok kunne kalde den højtærede finansministers fremsættelsestale — om omsætningsafgiftens